

dente for Kjøbenhavns Vedkommende, og ikke engang ubeskaaren. Det er vistnok en temmelig afgjort Sag, at Frederik den Sjette betragtede det som et Slags Oprør, naar man pib af et af den kongelige Theaterdirection antaget Stykke; ikke desto mindre var han dog saa naadig at finde sig i denne Frihed, og det gjorde, som sagt, at det aandelige Liv med stor Voldsomhed kastede sig i denne Retning, hvor der var mindst Modstand. Da nu den friere Udvikling kom, var man allerede inde paa en Bane, hvorfra man ikke strax kunde komme tilbage, og vi have Virkningen deraf endnu, idet Theatret, som jeg har udtalt, spiller en altsfor stor Rolle. Der er en anden Factor, som ogsaa har sin Deel i Stykken herfor, det er Pressen. Enhver, der har fulgt med Pressen, vil have lagt Mærke til, at naar der i Literaturen fremkommer et Værk af den allerførste Betydning, saa kan der, hvis det ikke tilfældigvis bliver en Modesag, hengaae Maaneder, ja Aar, inden et saadant Værk bliver omtalt i Pressen, men naar der derimod fremkommer det allerelendigste Theaterstykke, saa løbe Dagbladene omkap for at faae sagt Publicum, hvorledes det er. Pressen har ikke fremkaldt denne overspændte Interesse for Theatret, den er fremkaldt af en Overspændthed hos Publicum, men Pressen har bidraget til at vedligeholde den. Endelig er der et meget vigtigt Moment, der har bidraget til denne overdrevne Interesse for Theatret, og det er, at Theatret er en Forsnielsesanstalt. Det er ganske vist, at Theatret er: „Gi blot til Lyft“, men det er ligesaa vist, at hvis det slet ikke var til Lyft, vilde Folks Interesse derfor tabe sig i en overordentlig kjendelig Grad. Men naar man nu maa antage, at Theatret spiller for stor en Rolle, saa synes det Spørgsmaal at ligge nær for Lovgivningsmagten, om den ikke kan gjøre Noget for at føre det tilbage til en naturlig og mere besfeden Stilling, og det saa meget mere, som den overdrevne Stilling, det indtager, er skadelig ikke blot for andre Retninger af det aandelige Liv, men ogsaa for Theatret selv, skadelig derved, at der bringes Kræfter til Theatret, som kunde finde bedre Anvendelse andetsteds, men ogsaa skadelig derved, at, saaledes som vi have seet i en Række af Aar, den overdrevne Interesse for

Theatret udvikler Intriguevæsenet der i en overordentlig Grad. Og overveie vi da, hvad vi kunne gjøre for at modvirke disse Følger, saa fremtræder Spørgsmaalet: om man ikke enten kan nedsette eller maaskee ganske stryge Tilsluddet fra Statens Side til Theatret. Til denne mere almindelige Betragtning har den sidste Tid bragt et ganske særligt Moment. Alle ere nemlig enige om, om Theatrets Betydning skal være den, at det er et Nationaltheater; men det forekommer mig, at Regjeringen har vist, at det Hensyn har den i Sinde at lade aldeles ude af Betragtningen, idet den har constitueret en Mand til Theaterchef, der er tydsk født, ikke vides at have egentligt Kjendskab til den danske Literatur og maaskee ikke engang taler vort Sprog. Det slaaer for mig Hovedet paa Sømmet. Under disse Omstændigheder kan jeg for mit Vedkommende ikke votere Tilsluddet til Theatret. Indtil jeg maatte blive bedre oplyst, eller Forholdene maatte forandre sig, erklærer jeg, at jeg ikke vil være med at bevilge en eneste Skilling dertil, og jeg haaber, at der er Mange her i Forsamlingen, der ville være enige med mig heri.

Tfsherning: Man har her fra Begyndelsen af meget rigtigt gjort opmærksom paa, at dette er et vanskeligt Dieblit til at behandle en Finantslov for det kommende Aar, men Efterklagen af denne rigtige Bemærkning har ikke været stor, og den har navnlig ikke grebet ind der, hvor den med Rette burde holde tilbage. Der er her kommet mange Forslag frem, som i sig selv kunne være meget gode, men som i dette Dieblit faae en, jeg kunde sige smertelig Betydning; thi idet vi omtale dem, komme vi til at føle, hvor lidet vi ere Herrer i vort eget Huus. Vi maae, idet vi behandle denne Finantslov, være overbeviste om, at dersom Skæbnen vil bevare dette Rige blot indenfor de Grændser, vi holde paa som de snevreste, vil der ikke gaae et halvt Aar hen, uden at vi paany ville komme til at overlægge med Finantsministeren vor hele finantsielle Stilling, de Reforme, der ville komme til at svare til vor Stilling, de Udgifter og Indtægter, vi ere istand til at raade over. I dette